

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 23. septembra.

Objavljen je cesarski patent, s katerim so letos sklicani deželni zbori. Letošnjega zasedanja se vlada menda ni posebno veselila, ker je sklicanje tako dolgo odlašala. Druga leta je otovrej zborovati začel državni zbor, dočim se letos še le shajajo deželni zbori. Časa za zborovanje torej ne bodo mnogo imeli in rešiti bodo mogli le najnujnejše stvari. Velika politiška vprašanja ne pridejo v pretres, vlada tudi ne želi, da bi deželni zbori se letos o čem drugem posvetovali, nego o deželnem gospodarstvu. Politična vprašanja naj se bodo pojasnila stoprav po novih volitvah, do tedaj naj pa vse ide dalje v starem tiru.

Seveda največ pozornosti obrača naše češki deželni zbor. V njem se bodo letos nadaljevala posvetovanja o spravi mej Nemci in Čehi. Vlada pa teh posvetovanj ne pričakuje s posebnim veseljem, ker so se stvari od zadnjega zborovanja kaj neugodno zasukale za vlado. Ne le Mladočehi, ampak tudi mnogi Staročehi se več ne naudušejo za Dunajske dogovore. Narodno mnenje je tudi iz Staročehov napravilo iz Savlov Pavle. Staročeski listi naravnost pišejo, da sporazumljenje mej Nemci in Čehi ni mogoče, dokler se Čehom ne dajo nova jamstva za enakopravnost njih jezika, dokler se pred vsem ne uvede notranji češki uradni jezik. Pa tudi če bi vlada v to dovolila, že Staročehi ne morejo jamčiti za spravo. Posebno ni misliti, da bi one predloge, za katere treba dvotretjinske večine, postale zakon. To dobro vedó na Dunaji in oficijozna glasila že pišejo, da se s spravo tako ne mudi in da je dovolj, če letos deželni zbor reši predlogo o preustroji deželnega kulturnega sveta in morda še zakon, s katerim se uredi raba deželnih jezikov pri avtonomnih uradih. Za ti dve predlogi ni treba dvotretjinske večine in bodeta vsprejeti, če zanjo glasujejo le liberalni Nemci in veleposestniki. O drugih predlogah pa pišejo vladna glasila, da sedaj še neso godna za razpravo v deželnem zboru. Vidi se torej, da na Dunaji želé, da se vsa stvar še nekoliko odloži. Nemci seveda neso posebno veseli, da se sprava vedno odlašá, zlasti, ker nimajo nobenega zastopnika v deželnem odboru. Njih glasila se sicer hudujejo, ali vender je jasno, da ne mislijo preveč

napenjati strun, zlasti ne kažejo več posebnega veselja za abstinenčno politiko.

V moravskem deželnem zboru bode pa huda debata že pri verifikovanju volitev. Češki poslanci imajo nabranega obilo gradiva, da bodo osvetlili postopanje svojih nasprotnikov, pa tudi vladnih organov. Razkrilo se bode marsikaj, kar ne bode delalo Nemcem časti in tudi vladi ne bode povsem ugajalo. Veseli nas, da hočejo, kakor se zatrjuje, letos češki poslanci pokazati več odločnosti. Zahtevali bodo narodno enakopravnost, in pa predlagali znova pravičnejši volilni red. Če se ne bode večina ozirala na njih želje, hočejo baje Čehi ostaviti deželni zbor, kjer se njih pravice le prerade teptajo z nogami. Na Dunaji bi tega gotovo ne bili posebno veseli, toda vlada je sama nekoliko kriva, če bodo Čehi prisiljeni poslužiti se skrajnega sredstva.

V Šleziji bodo pa v deželnem zboru hudi narodni boji. Češka stranka je pri volitvah dobila več zastopnikov in zatorej tudi ne bode več tako pohlevna. Borba bode tem huja, ker so baš v tej pokrajini Nemci najbolj zagrizeni, kakor so nas poučili dogodki v Opavi. Posebnih pozitivnih uspehov Čehi seveda nemajo pričakovati pri taci razmerah, velik pa utegne biti njih moralni uspeh. Glasovi čeških in poljskih poslancev bodo javni protest proti trditvi, da je ta dežela nemška pokrajina. Sedaj se svetu ne bode več mogel prikrivati slovanski značaj kmetskega prebivalstva v tej pokrajini, ker bode šest Slovanov zastopalo kmetske občine in bode tudi v deželnem odboru jeden Slovan.

Veselo je pa tudi, da vse kaže, da bode mej češkimi in poljskimi poslanci v deželnem zboru vladala lepa sloga, ker le tako je mogoče kaj doseči. Slogo mej sleškimi slovanskimi poslanci naj bi posnemali tudi Slovani v drugih deželah.

Vse kaže, da bodo slovanski poslanci v deželah češke krone letos odločneje jeli postopati, da bodo popustili škodljivo njim oportunistvo, in tudi vladi povedali, da jih mora bolj podpirati, sicer jej bodo tudi oni odpovedali ljubezen. Odločno narodni dub, ki se bode kazal mej poslanci, bode močno uplival na prebivalstvo in posledice tega upliva pokazale se bodo pri prihodnjih državnoborskih volitvah.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. septembra.

Deželnoborske volitve.

Število volilcev na Dunaji se je od zadnjih deželnoborskih volitev pomnožilo od 30.862 na 54.183. Volilno gibanje je na Dunaji postalo jako živahno. Tudi židovskoliberalna stranka začela se je pridno pripravljati za volitve. Najodločneje pa delajo protisemitje, ki utegnejo kak mandat pridobiti.

Poljaki in Rusini.

Kako nasprotje vlada mej Poljaki in Rusini, pokazalo se je tudi zadnje dni. Rusini se na vso moč veseló reskripta Bauerjevega, ki se tiče učenja avstrijske zgodovine v ljudskih šolah. Nadejajo se, da se odslej v galiških ljudskih in srednjih šolah ne bode v tacem obsegu učila poljska zgodovina, ki jim je trn v peti. Nam se dozdeva, da veselje, ki se razodeva po rusinskih glasilih, ni povsem umestno, ker bode le povejšalo razpor mej Poljaki in Rusini, kar bode v škodo slovanski stvari. Pri prvi priložnosti bodo Poljaki odgovorili na te rusijske izjave s tem, da bodo Rusine ovajali za rusofile in sovražnike Avstrije.

Vnanje države.

Shod ruskega carja in nemškega cesarja je vsekako precej pripomogel, da se ohrani mir, misli „Nord“. Ker se vse države prizadevajo ohraniti mir, sta tudi srbsko in armensko vprašanje zgubili vso svojo ostrost. Da armensko vprašanje ni več vznemirljivo, je tudi mnogo pripomogel sultan, ki je obljubil uvesti reforme v Armeniji. Glasilo ruske vlade sploh misli, da se je povejšalo upanje, da se mir obrani.

Rusija.

Ruska vlada priganja, da bi zasobniki ob meji, kateri imajo Nemce v službi, je zamenili z domačinci. Na ta način zgubi mnogo Nemcev zaslužek in se bodo morali vrniti v domovino. V Rusiji se bojé, da bi Nemci ne potegnili s sovražnikom, ko bi prišlo do kake vojne, služili bi zlasti za ogleduhe.

Arhimandrit Pelagrij iztiran.

Srbska vlada iztirala je arhimandrita Pelagrija, kateri je v Srbiji ruval proti dinastiji, širil republičanske in socijalistične ideje. Arhimandrit odšel je v Bolgarijo.

Občinske volitve v Bolgariji

so pokazale zopet, da ima sedanja vlada pri narodu precej zaupanja. Povsod je zmaga vladna

LISTEK.

Jurij Šubić.

Njegovo življenje in umetniško delovanje.

IV.

Kakor smo videli, ustvaril je Jurij Šubić v dveh desetletjih svojega učenja in umetniškega delovanja čuda mnogo slikarskih proizvodov ter se v tej kratkejši dobi popél na višino evropske slave.

In bil je res pristen umetnik po milosti božji! Prirojeni čut za lepe umetnosti, s katerim je usoda obdarila vseh petero sinov Šubićevih, odmerjen je bil njemu takorekoč v enajstih talentih, kateri so se mu pri veleugodnem sorazmerju telesnih in duševnih vrlin njegovih združili v občudljivo genialnost. Dá! Jurij Šubić ni bil samo izreden od Boga podarjen umetniški talent, kakor njegov brat Janez, temveč fenomenalen veleum, genij, kakeršni se v toli majhnem narodu ne porajajo baš vsako stoletje. Kdor se hoče o tem prepričati, naj primerja v Ljubljanskem muzeji Janezovo „Karnijolijo“ v vestibulu z alegorijami Jurijevimi gori v stolbišči! Kakor vsak pravi genij, delal je naš Jurij Šubić

kaj lehkó, malone brez vsacega truda. On ni „tuhtal“ in vzdihoval po cele noči ob spočetju kake nove slike, temveč nje ideja prišla mu je sama ob sebi, kar nenadejano in bliskoma kakor v sanji. In on tudi ni posedal „od zore do mraka“ pred slikarskim stojalom svojim: ko ga je obšla umetniška inspiracija bodisi v veselem krogu prijateljev ali po noči v postelji, ustal je in hajdi na delo, katero mu je v takšnih trenutkih kar vidno raslo izpod blagoslovljenega kista.

Bil je ranjki Jurij Šubić strokovnjak v vseh predelih svoje umetnosti. Z jednako spretnostjo je izdeloval: bodisi portrète ali žanrske prizore, pokrajinske slike ali takozvana „tihožitja, historijske dogodke ali nabožne legendarne podobe“. In bil je več v vsakovrstnih tehniških manirah slikanja ter kós vsem kolorističkim tajnostim. Konceptija posamičnih podob kakor tudi harmonizacija celotnih skupin bila mu je igrača, s predivnim svojim koloritom pa je prekosil vse dosedanje slikarje slovenske. Dasi je pripadal slaviteljem modernega rejalizma francoskega, ohranil si je ipak slikarsko svojo paléto čisto, neoskvrjeno in čarodejni njegov čopič ni zdrsnil nikoli v nižino podlé trivijalnosti. Da cerkvenih podob njegovih ne prošinja ista ascetiška

zamaknenost, kakor jednake proizvode iz srednjega veka, ni kriv on, nego — dub sedanjega časa, kateremu nedostaje zmisla za čelarne prikazni nekdanjega misticizma.

Glavno področje umršega Jurija Šubića, kakor i njegovega brata Janeza, bilo je: zgodovinsko-dekorativno slikarstvo, v katerem je bil dospel že doslej na čudovito visočino mojsterske dovršenosti. In pri svojej mladosti in fenomenalni sposobnosti mogel bi nam ustvariti v teku svojega življenja še marsikakšen občudovanja vreden umotvor, zlasti odslej, ko se je brezvezgledni njegovi genialnosti bila pridružila vztrajajoča možka marljivost! Saj se mu je baš v poslednji dobi odprl čarovit razgled v plodonosno bodočnost! Prijatelj Kees, graščak in mnogostročni milijonar na Saksonskem povabil je bil namreč nedavno našega genialnega umetnika, da mu oslika vse notranje prostore grašćine Rašvic pri Lipsiji, katero je nakanil podariti potem svojej nevesti. Tu bi imel slikati najprej glavno dvorano, katera obseza okolu 80 □°; potem še druge sobane in naposled razne portrète itd. Skratka: dela bi bilo vsega vkup najmanje za leto dni in še dlje. Za tó bi mu ta veledušni mecen po sklenjeni pogodbi dajal: stanovanje, strežaja,

stranka. Mi vemo, da je vlada sama močno delala, ali tak uspeh bi vendar ne bil mogoč, da je Stambulov tako nepopularen v deželi, kakor rada zadržuje opozicija. Mnogo naroda odobrava njegovo politiko, ker misli, da so v njem našli moža, ki bode zjedini vse Bolgare. V Sofiji je županom voljen, vladni pristaš Petkov. Meščanstvo mu je zvečer po volitvi pridelalo baklado.

Italijanski finančni minister.

V Rimu pripetil se je jako redek dogodek. Odstavili so finančnega ministra Seismil Doda. V ustavnih državah navadno ministri sami odstopajo, kadar se jim stališče omake; v Italiji so pa ministri morali odstaviti. Povod temu je, da je pri nekem banketu v Vidmu zabavljajal proti Avstriji, ki je zaveznica Italije. Crispi je spoznal, da s takim ministrom, ki naravnost deluje proti njegovi vnanji politiki, ne more več vklope vladati in je svetoval kralju, da ga odpusti. Prefekta, ki je bil tudi pri omenjenem banketu, so tudi odstavili. Proti častnikom, ki so bili pri tem banketu, se je pa začela disciplinarna preiskava. Vlada je torej začela irendentovcem huje stopati na prste. V Ravenni razpustili so te dni Oberdankovo društvo, ki je vzlic prepovedi dalje obstalo. Oblastvo je konfiskovalo več zastav in podob.

Boulanger.

S tem, da se je objavilo, od kod je prihajal denar za Boulangerjeve agitacije, ni prišel v sramoto le general Boulanger, temveč tudi vsi njegovi pristaši. Ker se pa poslednji še ne mislijo umakniti političnemu življenju, so jeli širiti vest, da je denar, ki ga je dala vojvodinja Uzès, Boulanger sam zapravil, da odbor stranke za to nič vedel ni. Govori se celo, da odbor hoče v kratkem objaviti natančne račune, da se bode videlo, da je le general sam osleparil vojvodinjo.

Prav verjetno se nam ne dozdeva, da bi odbor račune objavil, ker bi se s tem izvedelo marsikaj za vso stranko neprijetnega. Za agitacije se je tudi preveč denarja porabilo, da bi kdo verjel, da se je vse to nabralo mej prijatelji Boulangerjevimi.

Ustaja v Tesinu.

Zvezni svet se boji, da pride do kacic neredov dne 5. oktobra, ko bode v tesinskem kantonu glasovanje o premembi ustave. Zaradi tega odidó v Tesin še polk konjice in dva batalijona pešcev, da bodo ta dan vzdrževali red.

Dopisi.

Iz Ljutomera 20. septembra. [Izv. dop.] Nedelja 14. dan septembra t. l. je bila za Ljutomerčane in smelo trdimo za celi ljutomerški okraj pravi slovenski narodni praznik. Po brzojavu se vam je že naznanilo, da je imenovano nedelje popoldne o svojem delovanju poročal državni poslanec in kanonik gospod dr. Lav. Gregorec. V gladki in jasni besedi je imenovani gospod razlagal mnogoštevilnim iz vsega okraja došlim volilcem o svojem in slovenskih državnih poslancev delovanju in pri tej priliki razjasnil marsikaj, kar je bilo marsikateremu dozdej neznano. Na stavljeno vprašanje je tudi natančno razložil pomen in namen društva „Südmark“, ki se je neki že tudi v Ljutomeru ugnedilo in katerega udom bode treba tukaj na prste gledati.

Po končanem poročevanju, katero se je vršilo v gostilni g. Vavpotiča in trajalo kaki dve uri, je v isti gostilni priredila Ljutomerska čitalnica gledališčno igro „Kje je meja“. Igralci — diletanti: Križ, gosp. Karba, — Kraž, gosp. Freuensfeld — Polona, gspč. Preširen N. — Zveriga, g. Schneider

voz na porabo in pa na mesec — tisoč frankov. S kolikim veseljem se je naš umetnik lotil tega dela, razodeva se iz pisma z dne 30. avgusta t. l., ki sem ga omenil v I. sestavku. Baš je dovršil prvi dve sliki v omenjeni dvorani, kar ga pograbi nemila smrt izmed visokoletečih načrtov o sijajnej bodočnosti

Kakor sem že omenil: lansko jesen je nadležna „influenca“ prišla tudi našega Jurija Šubiča, vsled katere je bil malodane oslepel. Vender pozneje se je bolezen obrnila na bolje in nádejal se je popolnoma okrevanju. Dospevši v Rašvic čutil se je povse čvrstega in se je lotil z vsem vznese- njem prevzetega slikarstva. Dne 6. septembra v noči je pisal še svojemu bratrancu g. Ivanu Šubiču jako humoristično pismo v Loškem narečju in v nedeljo dne 7. t. m. je slikal ves dan do šestih zvečer. Drugo jutro 8. septembra t. l. čuteč se nekako slabotnega, pelje se v Lipsijo k nekemu slovečemu zdravniku in ta preiskavši mu srce, pove mu kar naravnost v obraz, da ne bode živel preko — dva meseca. Morete si misliti, kako je ta grozna izjava rahločutnega umetnika našega pretresla! Pri kosilu potem v hotelu „Deutsches Haus“ se je silil jesti to in ono, pa mu ni dišalo nič,

in Marijana, gspč. Razlag so vsi in vsak zase tako izvrstno igrali, da je težko izreči, kdo izmed njih bi bil najbolje pogodil svojo ulogo. Poslušalcev iz Ljutomera samega in iz slovenske okolice se je kar trlo. Vsem pa je igra tudi tako ugajala, da jih je veliko in mnogo po končani igri še čakalo in čakalo, se li ne bode nadaljevalo ali pa ponavljalo. Pred igro, mej igro in po igri so nam slovenski pevci iz Ljutomera in okolice pod vodstvom g. Horvata zapeli marsikatero veselo, znani cvenski tamburaši pa zaigrali marsikatero mično in okroglo. — Vsa veselica pokazala je tudi, kako smo bili svoji pri svojih. Načela „svoji k svojim“ se nam je pa treba držati povsod in ravnati po njem vsekdar in pri vsaki priliki.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje število našega lista zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka, v katerem smo prav mirno razpravljali bolgarsko vprašanje.

— (Preuzvišeni vladika J. J. Strossmayer) poslal nam je včeraj nastopno pismo:

Čast mi je oviem umoliti slavno redakcijo „Slovenskoga Naroda“, da bi ovu moju zahvalniču čim prije u svoj velecienjeni list uvrstiti blagoizvolilo:

Mnogobrojnim mojim prijateljem i štovateljem iz krasne naše Slovenije, koji su me se prigodom moje 40 godišnjice biskupovanja sa riedkim odlikovanji te srdačnimi pozdravi i čestitkami sjetiti izvolili a kojim se ja posebice zahvaliti nedospjevam, izjavljujem oviem moju najtopliju i najdublju zahvalnost. Istu tu hvalu izporučujem i slovenskim časopisom, koji su prijateljski o meni tom zgodom pisali. Bog dragi blagoslovio krasni slovenski narod i sačuvao mu najdraže svetinje njegove!

U Djakovu 18. rujna 1890.

Strossmayer,
biskup.

— (Umrli) je preteklo soboto v Ljubljani g. Anton Lenarčič, umirovljeni glavni davkar, v 71. letu svoje dobe.

— (Imenovanje.) Štajerski avskultant Jakob Jarc in pravni praktikant Makso Logar v Škofji loki imenovana sta avskultantoma za Kranjsko.

— (Konfiskacija) zadela je „Brusa“ 18. število. Zaradi katerih člankov je bil „Brus“ zaplenjen, nam še ni znano.

— (Zbranim slovenskim poslancem na čast) priredila bodo društva: „Narodna čitalnica“, „Dramatično društvo“, „Glasbena Matica“, „Sokol“ in „Slavec“ dne 1. oktobra v gorenjih prostorih čitalničnih slavnosten večer. Program temu večeru priobčimo v kratkem.

— (Shod slovenskih poslancev.) Preteklo sredo prinesli smo vest o shodu slovenskih poslancev, katera nam je došla iz popolnoma zanesljivega privatnega vira. Drugi dan četrtek posnel jo je uradni list. Oficijelnega prijavljenja pa tudi mi do danes še nismo sprejeli. S tem je rešeno vse daljne nepotrebno besedovanje o dozdevni „milosti“ in manjkajoči „edinosti“, ker je stvar popolnoma jasna in ne zadeva tu nikogar kaka krivda ali pa pristranost.

niti ga je isti šampanjec, katerega so poklicali navzočni prijatelji, mogel razvedriti in — okolo druge ure popoldne zadela ga je, sedečega ondu ob mizi, srčna kap. Ko so ga spremili v gorenje nadstropje hôtela, poskušal je prisoten med. dr. Grosse z vsemi sredstvi, da bi mu rešil življenje, a bilo je vse zaman! O polu petih popoldne, potem ko so mu dali sv. poslednje olje, izdihnil je v imenovanem hôtelu preblagi naš Jurij Šubič veleplemenito svojo dušo.

Dne 11. septembra t. l. potem ko je dospel iz domovine najmlajši njega brat Lojze, zakopali so najgenijalnjšega našega slikarja, Jurija Šubiča na južnem pokopališču mesta Lipskega. —

Pokojni Jurij Šubič ni bil samo velik in genijalen umetnik po božjem poklicu, temveč bil je tudi veledušen in plemenit človek v pravem izrazu besede. Kakor v svojih umetniških delih, bil je tudi v življenji svobodoljub, liberalen in tolerant. In pri vsi svoji izredni nadarjenosti in umetniški slavi nikakor ni bil ošaben, prevzet in domišljav, kakor kakšen duševni pritlikovec, pač pa je bil samozavesten in prešinen z nekim plemenitim ponosom na nedosežne vrline svoje. V občevanji z ljudmi je bil kaj prijazen in eleganten, proti ženstvu pa je bil jako ljubezniv in galanten in v pri-

— (Zabavni večer.) Odbor „Sokola“ opozarja s tem društvene člane še posebej, da se obilo udeležijo današnjega zabavnega večera na čast zboru družbe sv. Cirila in Metoda v čitalnici.

— (Solidarnost mej Slovenci in Hrvati,) to je predmet, o katerem v zadnjem času, po slavnosti Celjski, prav mnogo pišejo vsi hrvatski listi, posebno v Zagrebu izhajajoči, brez izjeme. Žal nam je, da pri naših kočljivih tiskovnih razmerah ne moremo prijaviti nekaterih teh izvrstno pisanih izjav, ki se bavijo obširno s tem vprašanjem. Posebno poudarjajo nasproti jalovim izgovorom Celjskih renegatov, da oni neso hoteli žaliti Hrvatov, katere spoštujejo, da, kdor „žali brate, katere smo došli obiskat, žali tudinas“, „Hrvat smatra se, kakor v vsakej, tako tudi v tej stvari solidarnim s Slovencem“ itd. Morda bodo Celjski hujšakači čutili nasledke surovega svojega obnašanja prej, nego jim bo ljubo, in to prav čutno, namreč na trgovinskem polju.

— (Z Opčin) nam piše odbor bivše pevske veselice: Po pomoti se je izpustil najvažnejši telegram, koji se je dne 7. t. m. odposlal z Opčin Sokolu v Celje. Glasi se tako-le: „Adrija, Hajdrih, Velesila, Zarja, Danica, Sokol Tržaški, tamburaši zbrani na Opčinah Celjskemu Sokolu kličejo iskreno slavo!“ — Dostavljamo, da nam dotični telegram ni bil dostavljen, zato ga tudi nismo mogli priobčiti.

— (Celjska slavnost in italijanski listi.) Kakor poročata primorska naša lista „Edinost“ in „Nova Soča“, ponatisnili so mnogi italijanski listi vse laži, katere so raznašali nemški listi, mnogobrojnih popravkov pa, s katerimi se je od strani odbora „Celjskega Sokola“ dokazovala neresničnost in povedala resnica, neso vzeli na znanje niti z besedico. Dobro bi bilo, če bi se dotični listi naznanili odboru „Sokola Celjskega“, — ki jih bode gotovo primoral, da popravijo svoje laži, kakor so jih morali popraviti nemški listi. Le z energičnim in vztrajnim delovanjem bomo zaprli sapo nesramnim in lažnjivim obrekovalcem. Naj se tedaj zgodi, kar svetujemo zgoraj.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) ne manjka velikih simpatij. Nikjer pa zadnji čas ni bilo tako bujnega gibanja za njo, kot na mali — a v ljubavi za domovino veliki litijski zemlji. Pred kratkim je namreč pristopila naši družbi tamošnja šmartniška vas kot pokroviteljica. Potem so poslane gospé in gospice, a tudi s cela priprostega naroda žene, družbi poučljivih knjig, naj je razdeli. In še niso hotele mirovati litijske gospé in gospice v svoji naklonjenosti do naše družbe. Pred nedavnim so nam namreč vročile gospé in gospice Tereza Svetec, Ljudmila Roblek, Milivoja Vončina in Kristina Demšar znesek 100 gld. s to prošnjo: naj se upišejo v družbo sv. Cirila in Metoda kot pokroviteljice, katere naj pri veliki skupščini zastopa vselej gospa Tereza Svetec, c. kr. notarja soproga v Litiji. Ko srčnim spoštovanjem beležimo te domoljubne čine, stavljamo vsem litijsko častito ženstvo v sijajen izgled ter domoljubno posnemo. Posebno pa pozdravljamo prvo ženo-pokroviteljico, gospo

atelski družbi je bil vsikdar dobrodošel veseljak, ki je z nezatrljivo svojo jovijalnostjo očaral vsacega še toli zagrizenega čmerikovca. Sploh je bil toli simpatičnega obličja in uprav viteškega vedenja, da se je vsakemu človeku omilil na prvi pogled; in kdor ga je kedaj videl, ne zgine mu iz spomina vse žive dni!

Kako je ljubil svoje sorodnike, brate in sestro, zlasti pa blaženo mater svojo, to je bilo neizrečno ganljivo! Sploh je bil Jurij Šubič, kakor vsa njegova rodbina, jako blagosrčen in rahločuten. In bil je vedno dobre volje, jasne in vedroglede čudi, katera se mu ni zmračila ob dolgoletnem posedanju po šolskih klopeh. No, „učen“ v modernem zmislu besede ni bil naš Jurij, pač pa jako izobražen, omikan in olikan, da je mogel nastopiti v vsakem aristokratskem salonu . . .

In prerano umrli naš Jurij Šubič je bil tudi iskren domoljub, ki se ni izneveril predragi materi Sloveniji navzlic tolikoletnemu bivanju v tujini.

Slava torej uvekovečenemu imenu najgenijalnjšega slikarja Jurija Šubiču!

V. Holz-Kretanov.

Svetčevo, po pravilih glasujočo pri velikih skupščinah družbe sv. Cirila in Metoda. — Isto tako naše družbe nadobujna mladina raznih poklicev nikoli ni hotela pozabiti. Akopram je večkrat sebi pritrgovala dotični donesek, darovala nam je vendar le pogostoma že prav znatnih svot. Tako smo zadnjič prejeli od Dunajskih „Slovenijanov“ ter kranjskih učiteljev, došlih na Dunaj v pouk za deška ročna dela, 10 forintov — velik znesek glede tega, da se je v hipu nabral ta denar pri veseli družbi omenjenih mladih sinov naše domovine. Ta donesek pa nam je doposlal vseučiliščnik, g. Fr. Göstl.

— (Učilišča Ljubljanska) imajo letos še več učencev, nego lani, in razredi so tako polni, da se stvar s pedagoškega stališča ne more odobravati. Ljubljana ima sedaj dve gimnaziji — seveda pod jedno streho — staro višjo in novo nižjo, ali, kakor jih ljudski humor imenuje: gospodsko in kmetijsko gimnazijo. Na prvi (višji) gimnaziji (ravnatelj Senekovič) je 14 razredov, učencev pa 579, na drugi (nižji) gimnaziji (ravnatelj Wiesenthaler) je 7 razredov in 341 učencev. V primeri z lanskim letom se je letos število gimnazijcev pomnožilo začetkom leta za 31. — Na novi (drugi, oziroma nižji) gimnaziji so le Slovenci, in sicer: IV. razred (brez paralelke) 41, prvi, drugi in tretji imajo po 64, 41 in 45. — Na prvi (višji) gimnaziji pa imajo nemške paralelke po 39, 30, 22 in 27, slovenske pa 73, 34, 39 in 39 učencev. Številka 73 je tolika, da o njej ne treba ni govoriti več, kakor smo tudi preverjeni, da je za sedmi razred število 60 previsoko in da mora učna uprava v tem oziru kaj ukreniti. „Est modus in rebus, sunt certi denique fines.“

— (Na tukajšnjo realko) upisalo se je letos 378 učencev.

— (Glas iz mej občinstva.) Odlični rodoljub nam piše: Po Ljubljani širi se vest, da je sklenil odbor dramatičnega društva prirediti v letošnji zimske sezone samo pet predstav. Mi tega ne moremo verjeti, kajti nemogoče se nam zdi, da bi odbor dramatičnega društva razumel svojo nalogo tako slabo baš sedaj, ko se bližamo dozidavi deželnega gledališča. (Kolikor nam znano, je sicer določenih več predstav, kajti odbor dramatičnega društva je sklenil, da se bodo v prvi polovici sezone, to je do novega leta priredilo sedem predstav, koliko po novem letu, še ni določeno — a na vsak način premalo. Pri dotični seji prevladavala je sploh tesnosc, finančnim vprašanjem morali so se umakniti vsi interesi dramatike slovenske. Mi upamo, da to še ni bila poslednja beseda. Uredn.)

— (Takih v Ljubljani in na Kranjskem ne potrebujemo!) Piše se nam iz Ljubljane: V nekem tukajšnjem hotelu zaseda redoma svojo mizo družba mlajših uradnikov od kranjske deželne vlade. Zadnji petek popoldne je imela ta družba glasen razgovor o političnih rečeh. Najbolj važna oseba pri tem je seveda bil najmlajši praktikant, ki je ravnokar prišel iz Gradca v Ljubljano učit se, mladi grof Kü...l. Na vsak način je imelo obveljati njegovo mnenje. In kakšno je bilo od besede do besede? „Diese — Slaven — sind — ein — S...volk!“ Te robate besede je mladi aristokrat takó glasno in povzdignjeno izgovoril, da jih je bilo čuti daleč okrog mej gosti, ki se v hotelu množestevilno zbirajo. Samo po sebi je tudi umevno, da so vzbudile globoko indignacijo, kajti bodisi človek katerega koli političnega prepričanja, obsojati mora takšno robotost, če jo mora čuti v boljši družbi. Nam pa naposled ni do tega, kakšno čast aristokrat skazuje boljšemu tonu, pač pa nam je pomisliti, da je mladi ta grof prišel v deželo, da bi pri nas karjiero napravil, da bi našemu narodu upravni uradnik bil. Če se pa ta zelena veja uže sedaj takó poganja v Slovane, kaj naj pričakujemo poznejši čas? Če ima ta mož tako spoštovanje do rojstva svojih predstojnikov, katerih je vendar precej slovenske krvi, kakó bo neki še gledal doli na preprosti narod, kadar bode kaj govoriti imel? Taki naraščaj ne spada v zdrave razmere in mi bi prav toplo priporočali, da se možem a la grof K. za časa „pojasni stališče“ in eventualno dá popotnica, ker drugače bode narod primoran protestovati — na drug način.

— (V četrtek dne 25. t. m.) zborovali bodo v Ljubljani zaupni možje banke „Slavije“. O letošnjem občnem zboru dne 16. maja bili so izvoljeni za zaupne može na Slovenskem sledeči gospodje: Peter Bajcs iz Dvora pri Vrbi na

Koroškem, dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški iz Ljubljane, Gregor Einspieler iz Podkloštra, dr. Lavoslav Gregorec iz Nove cerkve pri Dobrni, Anton Gregorič s Ptujja, Kažimir Jelusič iz Kastva, Ignacij Kovačič iz Sv. Lucije pri Tolminu, Ivan Murnik iz Ljubljane, Ivan Naberger s Proseka, Janez Podboj iz Planine, dr. Albin Poznik iz Novega mesta, dr. Josip Srnec iz Celja, Gašpar Šorn iz Grajske vasi v Savinjski dolini, dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane in dr. Josip Vošnjak iz Ljubljane.

— (Trahom,) to je egiptska bolezen na očeh, je povod, da se bodo prihodnje dni vsa Ljubljanska učilišča zdravniško preiskala.

— (Pregledni shod) vojaških dopustnikov, rezervistov in nadomestnih rezervistov bode za Ljubljansko mesto 11. dan oktobra v Šentpeterski vojašnici ob 9. uri. Prijaviti se imajo v Ljubljani stalno dopuščeni vojaki, kakor tudi vsi rezervisti in nadomestni rezervisti c. in kr. vojske ali vojnega mornarstva, razen onih, ki so letos dejanjsko služili ali pa se udeležili vojaškega vežbanja ali običajnih vojaških vaj. Vojaki, ki bodo zadržani ali bodo zamudili kontrolni shod, naj pridejo dne 2. novembra k naknadnemu kontrolnemu shodu v Šentpetersko vojašnico.

— (Zgradba kanala z Vrtače do Ljubljane) dobro napreduje in bode v štirinajstih dneh gotova, ker se dela tudi po noči. Ker pojde nova cesta s Tržaške ceste čez nekdanje Mallnerjevo in Seunigovo posestvo, podrli so že malo posestvo, v katerem so doslej stanovali vrtnar in hlapci. Prebivalci v teh ulicah bodo veseli, ko bode delo končano, ker dela za kanal zelo ovirajo promet.

— (Občni zbor mesarske zadruge Ljubljanske) bode v četrtek dne 25. t. m. ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Dnevni red: Pozdrav načelnikov. Poročilo o delovanju in denarnem stanju. Samostalni predlogi.

— (Zanimivo) Pri zgradbi kanala na Vrtačo zadeli ob Seunigovi hiši na rimski kanal, ki je imel popolnoma isto mer in skoro isto globino, kakor jo bode imel sedanji. Kanal bil je jako soliden od rezanega kamna, s močnimi ploščami pokrit, tlak na dnu pa je bil mesto sedanjega betana od močnih in velikih opečnih plošč. Pri izkopovanju poleg nunskega samostana našli so ostanke nekdanjih mostnih vrat, dolge močne žreblice in kamne, z udolbenimi globinami za stežaje.

— (I. občni zbor „Slovanskega pevskega društva“ v Trstu) bil je dobro obiskan. Zboru je predsedoval začasni predsednik g. Mate Mandič. Predsednikom je bil voljen z vsklicem g. profesor dr. Karol Glaser; v odbor pa: profesor Ivan Macher, Ivan Kiferle, Miroslav Lončner, Josip pl. Masnec, Srečko Bartelj, Jakob Pelicon, Vekoslav Grebenc in Josip Abram. Novovoljeni g. predsednik, zahvalivši se za naklonjeno čast, poudarjal je v lepem nagovoru potrebo novega društva ter navedel vse navzočne k vztrajnemu krepkemu delovanju. Navzočni Ljubljanski domoljub g. Ivan Hribar, poklonil je novemu društvu 5 gl. Naj bi našel mnogo posnemalcev mej domoljubi!

— (Iz Novegamesta) se nam piše: V sredo dne 24. t. m. bodo ob šesti uri zvečer v tukajšnji kazinski dvorani razstavljene rimske starine, katere bo g. Schulz v kratkem govoru občinstvu razlagal. Večina predmetov je jako zanimiva in dragocena; nahaja se mej njimi celo taci, kakršnih Ljubljanski muzej doslej še nema.

— (Vinska letina.) Kakor je našemu poročevalcu pravil večak in posestnik mnogih vinogradov na Dolenjskem, letos vina ne bode veliko, a bode pa izvrstno. Že dne 14. t. m. bilo je na Dolenjskem in Hrvatskem grozdje dozorelo, da je že bilo godno za trgatve, a večina posestnikov še čaka, da se še bolj omeči. — Iz Istre poročila neso ugodna. Posebno vinogradi ob morji so vsled zadnjega viharja mnogo trpeli. Na Proseku bodo začeli brati dne 4. oktobra. Vina bode malo, a izvrstna kapljica.

— (V Šent Vidu) nad Ljubljano se bode nekaj dobro znana gostilna „pri Kraljiču“ zopet odprla. Točil se bode izvrsten dolenc.

— (Trgatev) v Dalmaciji in Hercegovini zaradi suše ni obilna. Navzlic temu je v Mostaru cena grozdju za 4—5 nižja, nego prejšnja leta. Lani prodajala se je oka grozdja po 14 do 18, letos pa po 10 do 13 kraje. Za okolico Zagrebško določena je trgatve na 6. dan oktobra, le ko bi

začelo deževati, sme se s trgatvijo pričeti že dne 29. t. m.

— (Morski volk v zalivu pri Milah.) V nedeljo popoldne zagledal je mlad Tržačan, veslajoč v svojem malem čolnčku v Milskem zalivu, ne daleč proč velikega morskega volka. Napel je vse sile, da je odveslal z nevarnega kraja, da pride mimo plovečega lokalnega parobroda, čegar kapitan ga je vzel na krov.

— (Razpisana) je služba drugega učitelja na Vačah pri Litiji. Plače 400 gl. Prošnje do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kiel 21. septembra. Na oklopnici „Cesarjevič Rudolf“ počila je danes cev pri kotlu. Zaradi popravila zakasnil se bode avstro-ogerskega brodovja odhod za dva dni.

Rim 21. septembra. Dvajsetletnica prihoda italijanske vojske v Rim praznovala se je tukaj, po provincijah in v kolonijah slovesno. Kraljevski komisar za deputacijo vojske položil venec na Viktorja Emanuela grob, potem pa v imenu Rimskega mesta na vrata „Porta Pia.“

Gorica 22. septembra. Danes se je vršil toliko zaželeni občni zbor društva „Sloge“. Predsednikom izvoljen dr. Gregorčič s 53 glasovi, Tonkli dobil 33. Pri volitvi odbora dobila protitonklijeva lista 54, Tonklijeva 8 glasov. Živela prerajena „Sloga“!

Berolin 22. septembra. „Börsencourier“ ima vest iz Peterburga, da se v kratkem snideta car in cesar Fran Josip.

Kiel 22. septembra. Avstrijsko brodovje danes jutraj odplulo.

Rim 22. septembra. Crispi se vrnil iz Florene. Popoldne bode polnoštevilni ministerski svet.

Carigrad 22. septembra. Musa bej prognan v Mederio. (?)

Lisbona 22. septembra. V soboto zvečer bili v Oportu republičanski pojavi. Mnogi vrvela je po ulicah in klicala: „Živela republika! Proč z monarhijo! Proč z Angleško!“ Žandarmi na konjih razgnali so množico. Demonstracije udeležili so se tudi vojaki v uniformah. Govori se, da se bode kralj odpovedal in princ Alfonz prevzel regentstvo.

Dunaj 23. septembra. „Wiener Ztg.“: Cesar odobril gališkega deželnega maršala, gr. Tarnovskega, prošnjo za odpust priznavajoč mu patrijotično udanost ter imenoval na njegovo mesto kneza Evstahija Sanguska deželnim maršalom. — Deželni poslanec dr. Schuhmacher imenovan deželnim glavarjem na Solnograškem, Rhomberg na Predarliskem. Na Gorenjem Avstrijskem, Štajerskem, Moravskem, v Bukovini in Šleziji zopet imenovani prejšnji deželni glavarji.

Budimpešta 23. septembra. S pristojne strani se zagotavlja, da pogajanja glede uvažanja srbskih prašičev še neso dognana in se v poljedelskem ministerstvu še vrše. „Nemzet“ trdi, da tu ne gre za to, da bi se razveljavila prepoved uvažanja, marveč le nekatere olajšave. „Pester Lloyd“ piše, da bodo te olajšave le lahke prehodne določbe.

Opava 23. septembra. V treh premogovih jamah pri Dombravi nastal strajk, 2000 delavcev ustavilo delo in se ob montanski železnici napotilo v Ostravo. Doslej nobenega izgreda. Vojaki odposlani tjakaj.

Berolin 23. septembra. „Norddeutsche“ konstatuje, da sta Kalnoky in Caprivi mej manevri v Šleziji imela časa in prilike, svedobno se razgovarjati. S Kalnokyjem pogovarjal se je nemški cesar jedno uro. Utisi sestanka v Rohnstocku na vse strani jako dobri in jako povoljni.

Razne vesti.

* (Temeljito stnemških listov.) Nemški listi imajo navado, da kaj radi očitajo drugim narodom nevednost. Tako se norčuje nek Dunajski list nad francoskim „Univers illustre“, ki je pod podobo podrtega Karlovega mosta v Pragi zapisal, da je Dunav podrli ta most, namestu Vel-tave. V istej številki pa prinaša pod naslovom „Portes v Rimu“ novico, da se je čutil hud potres v noči od 15. t. m. v Porto-Maurizio. Telegram je pač datiran iz Rima, da pa Porto-Mau-

rizio ni v Rimu, kazati bi moralo že ime. Daljava od Rima do Porto-Maurizio, ki je malo laško mesto ob morji, blizu Nizze, pa je veliko večja nego od Prage do Dunaja.

* (Tiskovna obsodba.) V Kološvaru bila sta pred tamošnjim porotnim sodiščem spoznana krivima grško-katoliški župnik Ivon Makavei in urednik rumunskega lista „Tribuna“ Albin Septimim zaradi hujškanja proti drugi narodnosti. Župnik bil je obsojen na 1½ leta zapora in 400 gld. denarne globe, urednik Septimin pa zaradi zanemarjenja dolžne pažnje na 6 mesecev zapora. Oba obtožena obsojata se skupno v pravdne stroške. Naznanila sta pritožbo ničnosti. Obravnava trajala je do 9. ure zvečer.

* (Zopet električno usmrčenje.) Kakor se poroča iz Novega Yorka, utegne se tamkaj vršiti v kratkem zopet usmrčenje električnim potom. Obsojen je na tako smrt nek Japonec in sodnik ni potrdil priziva državnega pravnika, da so spremeni način usmrčenja. Radovedni smo, se li bode po groznih prizorih, ki so se pokazali pri prvem električnem usmrčenju, poslednje zopet ponavljalo.

* (500 ljudi utonilo.) Po telegrafskih poročilih iz Hioga v Japanu potopila se je turška oklopna „Ertogroul“ na širokem morji, ter je našlo smrt 587 oseb od moštva. Rešilo se je samo 66 oseb.

* (Nesreče na železnicih.) Preteklo nedeljo popoldne zadela sta dva osebna vlaka med postajama Montjoie in Kaltherbergon. Štiri osebe bile so mitve, osem je ranjenih. Postajnega asistenta so baje zaprli. — V Ameriki skočil je s tiru osebni vlak Pacific železnice pri Glencoeju. Deset potovalcev je bilo ubitih, okoli 30 pa ranjenih.

* (Grozen vihar) razrušil je skoro popolnoma mesto Manning v severni Ameriki. Dvanajst ljudi bilo je ubitih, nad 40 pa ranjenih. Tudi v drugih krajih napravil je veliko škode.

* (Zelena roža.) Po večletnih skušnjah je dr. Bornelli-ju v Turinu se posrečilo vzgojiti zeleno rožo. Dosedanja kultura rož še take barve ni poznala.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Slavni magistrat Ljubljanski blagovolil mi je dati za preiskavanje del Jakoba Gallusa na Nemškem prispevek 100 (sto) goldinarjev av. vr. Za ta velikodušni dar izrekam mu tem javnim potom i v svojem in v imenu umetnostne stvari, katero zastopati mi je čast, najtoplejšo zahvalo.

V Monakovem, dne 20. septembra 1890.

Josip Mantuani.

Javna zahvala.

Bralno društvo pri sv. Juriju ob Tabornu izreka slavnemu odboru „Matiče Slovenske“ za knjige, njemu dne 10. t. m. darovane, svojo najtoplejšo zahvalo.

Sv. Jurij ob Tabornu, dne 21. septembra 1890.

L. Apat,
t. č. tajnik.

V. Korun,
t. č. predsednik.

Umrli so v Ljubljani:

22. septembra: Avguštin Koželj, sedlarski pomočnik, 37 let, Gospodske alicje št. 10, za jetiko.

V deželni bolnici:

22. septembra: Frančiška Kobilca, delavka, 25 let, za srčno hibo.

Prodaja plemenske živine.

50 krav in brejih telic, največ švicarske pasme, in 50 Yorksbirskih prašičev prodá

dne 28. septembra popoldne ob 2. uri

v Paukovci, pošta Sesvete, na Hrvatskem, po prostovoljni dražbi

(715—2)

graščinsko oskrbnistvo.

Tuji:

21. septembra.

Pri **Maltši**: Haki, Scep, Grünwald, Steinberg, Herling z Dunaja. — Gajer, Valentscheg iz Beljaka. — Buttar iz Celovca. — Stepanutti iz Trsta. — Pl. Bogner iz Gorice. — Rožič iz Senja. — Brandstädter iz Grada. — Theymer z Reke. — Anhalt iz Ribnice.

Pri **Stonu**: Rupp, Abeles, Mondstein, Hertza z Dunaja. — Herzog iz Grada. — Massarati, Kamiludes, Lederer iz Trsta. — Pl. Rossetti iz Linea. — Lopašič iz Zagreba. — Eissel iz Draždan. — Stritof iz Kranjskegore.

Pri **južnem kolodvoru**: Liskovetz, Blundinek z Dunaja. — Hruška, Wertheimstein, Scheduvy iz Prage. — Dr. Pauser iz Pulja.

Loterijske srečke 20. septembra.

V Linci: 78, 64, 22, 19, 80.
V Trstu: 48, 41, 47, 79, 11.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
20. sept.	7. zjutraj	742.8 mm.	6.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	19.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	742.1 mm.	13.2° C	sl. vzh.	jas.	
21. sept.	7. zjutraj	742.5 mm.	7.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.0 mm.	22.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	741.1 mm.	13.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 12.9° in 14.5°, za 0.9° pod in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	87.80	87.90
Srebrna renta	88.45	88.45
Zlata renta	106.70	106.85
5% marčna renta	101.10	100.95
Akcije narodne banke	963	963
Kreditne akcije	307	307.75
London	112.10	112.10
Srebro	891	890 1/2
C. kr. cekini	5.36	5.36
Nemške marke	55.02 1/2	55.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177 50
Ogerska zlata renta 4%	100	50
Ogerska papirna renta 5%	99	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	25
Kreditne srečke	100 gld.	184 50
Rudolfove srečke	10	20 40
Akcije anglo-avstr. banke	120	165 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Gostilnica v Zalogu št. 26

blizu železnice

(717—2)

odda se takoj na račun ali v najem.

Več pove lastnik v Hrenovih ulicah h. št. 24.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

ILUSTROVAN
NARODNI KOLEDAR
za leto 1891.
Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.
Dobiwa se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Glontin-jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.
→ Cena 50 kr., po pošti 60 kr. ←
Vsebina: Popolen kalendarij, koledar in cerkveni koledar. Vremenski ključ. Statistični pregled Avstro-Ogerske. Zrebanje srečk. Deželni patroni in njih praznovanje. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati, zdravniki, trgovina in obrt, kmetijska družba, cerkvena uprava, rudniška oblastva, učilišča, prometni zavodi, gasilna društva i. t. d. Vojaška oblastva. Pešpolki. Konjica. Lovski bata ijoni. Bosenske čete. Topničarska četa. Ženijska četa. Sanitetna četa. Povožna četa. Brambovi. Mornarica i. t. d. Državne barve evropskih držav. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolektiv ter pristojbine za pravne posle in privilegije, koncesije, potne liste i. t. d. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje: Dr. Jernej Zupanec (s podobo). Božidar Raič (s podobo). Janez Šubic (s podobo). Ivan Dolinar (s podobo). Razgled po svetu. Humoreska. Naznanila.

Družba sv. Cirila in Metoda.

K veliki skupščini v sredo dne 24. septembra in k zabavnemu večeru, katerega priredi narodna čitalnica v torek dne 23. septembra t. l. v čitalnični dvorani na čast naši družbi, vabi tukajšnje in vnanje družbenike.

Odbor

družbe sv. Cirila in Metoda.

Slovensko pisateljsko društvo.

K zabavnemu večeru, katerega priredi narodna čitalnica v torek dne 23. septembra t. l. zvečer v čitalnični dvorani na čast veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, vabi vse društvenike

odbor pisateljskega društva.

OBČNI ZBOR

Ljubljanske mesarske zadruge

bode

v četrtek 25. septembra ob 5. uri popoldne v magistratni dvorani.

Dnevni red: 1.) Pozdrav načelnika. 2.) Poročilo o delovanju in o denarnem stanju. 3.) Samostalni predlogi. (719)

Jan. Kopač, načelnik.

Pri Karol-u Till-u v špitalskih ulicah št. 10 izšel je ravnikar:

Prirodopis

v podobah.

Zivalstvo v 250 podobah v porabo pri nazornem nauku

s slovensko in latinsko terminologijo, s 23 tablicami na močnem kartonskem papirju in platenem pregibu z jako lepo naslovno podobo.

Cena 3 gld.

(701—4)

Dunajske razstavne srečke à 1 gld. Le malo jih je še!

Zadnji
mesec

Glavni dobitnik

50.000

gold. vrednosti

11 srečk 10 gl.
6 srečk 5 gl. 50 kr.

Srečke à 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.

(699—8)